

การปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชน สังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา

Simplicity of life for the youth of Chanthaburi Diocese Sriracha Deanery.

ประธาน ต้นเจริญ

* ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

บาทหลวง ดร.ออสติน สุกิโย ปีโตโย, เอส.เจ.

* สาขาวิชาเทววิทยาจริยธรรม คณะศาสนศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

บาทหลวง ผศ.ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ

* สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์ วิทยาลัยแสงธรรม

Prathan Tunjareon

* Master of Arts Program in Moral Theology, Faculty of Theology, Saengtham College.

Rev.Dr.Agustinus Sugiyo Pitoyo, S.J.

* Moral Theology Program, Faculty of Theology, Saengtham College.

Rev.Asst.Prof.Dr.Chartchai Phongsiri

* philosophy and Religion Program, Faculty of Humanities, Saengtham College.

ข้อมูลบทความ

* รับผิดชอบต่อความ 22 กันยายน 2565

* แก้ไข 21 พฤศจิกายน 2565

* ตอบรับผิดชอบต่อความ 21 พฤศจิกายน 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา 2) ศึกษาแนวทางอภิบาลเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology Research) กลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ เยาวชนคาทอลิกสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา จำนวน 59 คน และทำการวิเคราะห์ผลการวิจัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย จำนวนค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ คือ บาทหลวงจำนวน 15 คนได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มเยาวชนมีการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับ ดี ($\bar{x}$ = 3.95, S.D. = 0.527) โดยเยาวชนปฏิบัติตนในด้าน การยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\bar{x}$ = 4.19, S.D. = 0.525 อยู่ในระดับ ดี) รองลงมา คือ ด้านการแบ่งปัน เกื้อกูล ($\bar{x}$ = 4.09, S.D. = 0.578 อยู่ในระดับ ดี) ด้านความเป็นอยู่แบบ พอกิน พอใช้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ($\bar{x}$ = 4.05, S.D. = 0.589 อยู่ในระดับ ดี) และด้าน ไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x}$ = 3.58, S.D. = 0.736 อยู่ในระดับ ดี)

2. แนวทางในการอภิบาลและส่งเสริมเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา ด้านความเป็นอยู่แบบพอกิน พอใช้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ และไม่ทำลายธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ในครอบครัว โรงเรียน และวัด ควรอบรมสั่งสอน ให้เยาวชนเห็นถึงคุณค่าของชีวิต มากกว่าเงินทองและสิ่งของ สอนให้เยาวชนรู้จักใช้เงินให้เหมาะสมกับสถานะ ให้เหมาะกับเวลา ให้เหมาะกับสถานที่ และให้เขาได้มี

ประสบการณ์ความยากลำบาก รู้จักประหยัดและอดออม อีกทั้งยังต้องปลูกฝังเยาวชนให้เห็นคุณค่าของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมั่นดูแลเอาใจใส่ รักษาความสะอาด

ด้านการแบ่งปัน เกื้อกูลและการยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น ในครอบครัว โรงเรียน และวัด ควรอบรมสั่งสอนให้เยาวชนรู้จักมีน้ำใจ เสียสละ สอนรูปแบบการแบ่งปัน เกื้อกูลกับทุกคน ไม่ใช่ให้เฉพาะบางคน ปลูกฝังให้บริจาคเงินและสิ่งของต่อคนยากจนหรือคนที่มีความยากลำบาก รวมทั้งสนับสนุนเยาวชนให้เข้าร่วมกิจกรรมทางวัดหรือการเข้าค่ายต่างๆ ในองค์กรคาทอลิก อีกทั้งยังปลูกฝังให้เขาได้รักตัวเอง มองเห็นคุณค่าของตัวเองและยอมรับความผิดพลาดของตนและพร้อมแก้ไข สอนความดีสากลและมโนธรรมที่ดีและถูกต้อง

คำสำคัญ: ความเรียบง่าย
การอภิบาลเยาวชน

Abstract

This research aimed to study: 1) Gathering information about simplicity of life for the youth of Chanthaburi Diocese. and 2) Pastoral guidelines for simplicity of life for the youth of Chanthaburi Diocese. The mixed methods were employed using quantitative and qualitative data collections. The sample used for quantitative was comprised of 59 Catholic youth who live in Chanthaburi Diocese. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The experts were 15 Catholic priests obtained by purposive sampling. The research tool used for qualitative data collection was semi-structured interviews. The collected data were analyzed by content analysis.

Research results:

1) The average of simplicity for the youth is good ($\bar{x} = 3.95$; S.D.= 0.527). The best average topic is self-acceptance ($\bar{x} = 4.19$; S.D.= 0.525); the second topic is sharing spirit of solidarity ($\bar{x} = 4.09$; S.D.= 0.578); economical life style ($\bar{x} = 4.05$; S.D.= 0.589); ecological awareness ($\bar{x} = 3.58$; S.D.= 0.736).

2) The formation of simplicity for the youth of Chanthaburi Diocese. It should be the duty of the family, school and church to teach the youth about an economical life style and ecological awareness. They should guide them to value life more than money or material things and help them make better decisions about spending their money. They should help them understand

how hard-earned money is and encourage them to save more. They also should give them an understanding of the value of the environment and the need to care for ecology and cleanliness.

3) With regard to the topics of sharing the spirit of solidarity and self-acceptance, the family, school and church should teach them about charity, sacrifice, sharing with others and giving of money/ things for the poor or the needy. They also should encourage the youth to join Church activities such as camps and self-development programs. This will help them recognize their faults and develop their true selves. They will learn more about things like conscience and the common good.

Keyword: Simplicity
 Youth Pastoral Ministry

ความสำคัญของเนื้อหา

ในปัจจุบันมีหลายคนได้มองเห็นความพึงพอใจในสังคมบริโภคนิยมว่าเป็นเพียงภาพลวงตาหาใช่แก่นแท้อันใดของชีวิตไม่ และหันมาให้คุณค่ากับการดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายมากยิ่งขึ้น แต่ก็มีอีกหลายคนปฏิเสธและไม่เห็นถึงคุณค่าของชีวิตที่เรียบง่ายและเห็นว่าเป็นเรื่องที่ทำไต่ยากในยุคสมัยปัจจุบัน สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ประมุขศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องความเรียบง่ายโดยเฉพาะสำหรับบรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช และคริสตชนทุกคน แบบอย่างของชีวิตที่เรียบง่ายในชีวิตของท่านโดยทรงขึ้นรถประจำทางไปทำงานทุกวัน แต่งกายเรียบง่ายไม่หรูหรา ห้องนอน ห้องทำงาน โต๊ะทำงานเล็กๆ แบบอย่างเหล่านี้พระสันตะปาปาได้ทรงเลียนแบบอย่างชีวิตของพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริง อีกทั้งพระองค์ทรงต่อต้านบรรดาพระสังฆราชที่ใช้ชีวิตแบบฟุ่มเฟือย แสวงหาอำนาจ เกียรติยศและความร่ำรวย สร้างอาณาจักรของตนเอง แทนที่จะสร้างอาณาจักรของพระเจ้า พระองค์แสดงความเป็นห่วงสำหรับมนุษย์ในปัจจุบัน เพราะสถานการณ์ของโลกในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สิ่งที่ใช้สำหรับอุปโภคและบริโภค ซึ่งพระองค์กล่าวไว้ในพระสมณสาส์นเตือนใจ ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร *Evangelii Gaudium* ในข้อที่ 196 ว่า บางครั้งเรากลายเป็นบุคคลที่มีจิตใจหยาบกระด้าง เราลืม เราละเลย เราตื่นตาตื่นใจไปกับโอกาสการบริโภคและความบันเทิงต่างๆ ที่สังคมเสนอให้

จากการพัฒนาที่มากเกินไปนี้ ไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่าบรรดาเยาวชนก็เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงนี้ ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของเยาวชนมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไม่หยุดยั้ง วิถีชีวิตที่มีพัฒนาการไปสู่ความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยี แฟชั่น และค่านิยมต่างๆ ที่มุ่งไปสู่ความเป็นปัจเจกนิยม ความพึงพอใจในสิ่งที่ตนเองอยากจะเป็นและอยากจะมีโดยไม่คำนึงถึงคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต สภาสังคายนาวาติกันที่ 2 โดยนักบุญพระสันตะปาปายอห์น ปอลที่ 2 ได้กล่าวไว้ในสาส์นถึงเยาวชนทั่วโลก ในโอกาสปีเยาวชนสากลว่า การมีวัตถุสิ่งของในตัวเองมิได้ทำให้มนุษย์ดีพร้อม เว้นแต่การมีวัตถุสิ่งของนั้น สนับสนุนความเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ของความเป็นมนุษย์ในผู้นั้น สำหรับเยาวชนการมีวัตถุสิ่งของ เป็นเพียงแค่การเป็นที่ยอมรับทางสังคม ที่บ่งบอกว่าตนเองมีฐานะ มีรสนิยม ทันสมัย จึงเกิดคำถามว่า อะไรคือชีวิตที่เรียบง่ายของเยาวชนในปัจจุบัน และเยาวชนจะเห็นถึงคุณค่าของชีวิตที่เรียบง่ายได้อย่างไร

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้กล่าวไว้ในสาส์นวันเยาวชนโลก ครั้งที่ 29 ว่า ความพอใจอยู่กับสิ่งจำเป็นและเรียนรู้ที่จะเจริญชีวิตโดยไม่ต้องมีสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นที่จะทำให้เราหลงไป ให้เราเรียนรู้ที่จะสละจากการเป็นเจ้าของ จากการบูชาเงินทองและจากการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ให้เรายอมรับพระเยซูเป็นสิ่งที่แรก เพราะพระองค์ คือ สมบัติอันแท้จริงของเรา พระองค์สามารถทำให้เราเป็นอิสระจากการหลงผิดทุกชนิดที่จะทำให้เราตกเป็นทาสได้ ซึ่งเป็นความจริงและเป็นสิ่งที่พระสันตะปาปาได้เป็นแบบอย่างในเรื่องนี้อย่างชัดเจน

ไม่ใช่แค่คริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิกเท่านั้นที่เป็นห่วงในเรื่องความเรียบง่ายของมนุษย์ในปัจจุบัน ประเทศไทยก็ถือว่าให้ความสำคัญไม่น้อยในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 แห่งบรมราชจักรีวงศ์ ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยในเรื่องนี้ด้วย ซึ่งพระองค์ทรงนำเสนอเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงอันจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยดีขึ้นและมีความยั่งยืนมากขึ้น แม้ว่าจะอยู่ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ก็ตาม

ในอดีตคนไทยซึ่งรวมถึงเยาวชนไทยจะดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบและบรรทัดฐานของวัฒนธรรมจารีตและประเพณีอันดีงาม แต่เมื่อเวลาผ่านไป การหลั่งไหลของวัฒนธรรมจากสื่อตะวันตกเริ่มส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในเรื่องการแต่งกาย การเลือกคบเพื่อน การใช้เวลา รวมถึงทัศนคติในการดำเนินชีวิต การขาดวิจาร์ณญาณและความยั้งคิดในการเลือกบริโภค ได้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมบริโภคที่มีความฟุ่มเฟือยและเกินความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของเยาวชน เช่น การซื้อของแบรนด์เนม กระเป๋า แว่นตา นาฬิกา เสื้อผ้า เครื่องสำอาง การท่องเที่ยวต่างประเทศ ได้กลายเป็นเรื่องปกติและเป็นแฟชั่นที่ได้รับความนิยมกันในเยาวชนมากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหาความฟุ่มเฟือยที่ขาดความเรียบง่ายของเยาวชนในปัจจุบันกำลังเป็นปัญหาสำคัญที่มีโอกาสนำไปสู่ภัยทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตได้ และที่สำคัญมากไปกว่านั้น คือ เยาวชนอาจดำเนินชีวิตตามค่านิยมที่เน้นความหรูหรา ความฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักประมาณตน ไม่พอเพียง โดยไม่คำนึงถึงคุณค่าที่แท้จริงของชีวิต เพราะโลกมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้งในเรื่องเทคโนโลยีและความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุและสิ่งอำนวยความสะดวก

บรรดาเยาวชนทั้งหลายรวมถึงเยาวชนคาทอลิกที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มวัยนี้ก็ได้รับอิทธิพลและผลกระทบจากสิ่งเหล่านี้ด้วย ซึ่งต่อไปในอนาคต หากเยาวชนไม่เห็นคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่ทำให้พวกเขาเหล่านั้นดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย พอเพียง รู้จักควบคุมตนเอง ไม่ใช่แต่เรื่องการใช้จ่ายเท่านั้น แต่รวมถึง การตัดสินใจ การใช้อารมณ์ความรู้สึกที่รู้สึกดี บรรดาเยาวชนจะมีคุณภาพชีวิตลดน้อยลง ปัญหาเยาวชนก็จะเพิ่มมากขึ้น ดูได้จากปัญหาของกลุ่มเยาวชนที่เกิดขึ้นในสังคมอยู่ในทุกๆ วัน

พระศาสนจักรคาทอลิกก็มีคำสอนเพื่อต่อต้านพฤติกรรมบริโภคนิยมของผู้คนในยุคปัจจุบันด้วยเช่นกัน เพราะการดำเนินชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือยในสังคมบริโภคนิยมนี้ขัดแย้งกับคำสอนของคริสต์ศาสนา สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้กล่าวไว้ในพระสมณสาส์นเตือนใจ ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร ข้อที่ 55 ว่า เนื่องจากเรายอมรับอย่างสงบในอำนาจของเงินตราเหนือตัวเรา และสังคม จึงก่อให้เกิดการขาดความห่วงใย ในความเป็นมนุษย์ที่ถูกลดระดับเหลือเพียงแค่เป็นความต้องการอย่างหนึ่งเท่านั้น คือ การบริโภค จึงทำให้เห็นว่าคุณค่าและศักดิ์ศรีของมนุษย์อยู่แค่เรื่องภายนอกจนทำให้มนุษย์มองข้ามความเป็นมนุษย์ไป สมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้กล่าวไว้ในพระสมณสาส์นการเฉลิมฉลองปีที่หนึ่งร้อยของ สมณสาส์น Rerum Novarum ในข้อที่ 36 ว่า วิถีชีวิตแบบบริโภคนิยมนั้นไม่เหมาะสมกับชีวิตมนุษย์ ทำให้จิตใจมนุษย์อ้างว้างมากยิ่งขึ้น “ถ้าหากมนุษย์ยอมตามความเรียกร้องโดยตรงของสัญชาตญาณ โดยที่หลายครั้งไม่คำนึงถึงความเป็นจริงว่า มนุษย์เป็นผู้ที่มีสติปัญญาและเสรีภาพแล้ว ก็จะมีทัศนคติและวิถีชีวิตแบบผู้บริโภคขึ้น ซึ่งตามความเป็นจริงนั้นไม่เหมาะสมกับมนุษย์และยังทำลายสุขภาพและจิตใจของมนุษย์อยู่บ่อยๆ ยาเสพติด รวมทั้ง สื่อลามกและรูปแบบอื่นของบริโภคนิยม ซึ่งเอาเปรียบความเปราะบางของผู้อ่อนแอ มุ่งที่จะทำให้ความอ้างว้างด้านจิตใจที่เกิดขึ้นนั้นเต็มไป”

เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่เยาวชนจะต้องตื่นตัว ทบทวนค่านิยมที่ผิดๆ ของสังคม บริโภคนิยม เพราะค่านิยมของสังคมบริโภคนิยมได้ทำลายชีวิตมนุษย์ ไม่ได้นำความสุขที่แท้จริงมาสู่ชีวิตมนุษย์ และยังทำให้มนุษย์ห่างไกลจากพระเจ้า ดังนั้นเยาวชนจึงจำเป็นจะต้องถอนตัวออกจากวังวนของบริโภคนิยม ด้วยการเจริญชีวิตที่เรียบง่ายตามแบบคริสตชน โดยเล็งเห็นว่าคุณค่าของชีวิตที่เรียบง่ายนั้น เป็นคุณค่า พระวรสารที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างให้กับมนุษย์

ในแผนงานอภิบาลของสังฆมณฑลจันทบุรีปี 2010-2015 บทที่ 3 ข้อที่ 5 ได้กล่าวถึงเรื่อง ความ เรียบง่ายในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากสำหรับเยาวชนในปัจจุบันเพราะเป็น คุณค่าทาง พระวรสารที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างสำหรับเราและแผนงานอภิบาลนี้เองที่จะ เป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินการปฏิบัติในเรื่องความเรียบง่ายเพื่อที่จะรู้ถึงข้อเท็จจริงและ สามารถนำเสนอแนวทางในแผนงานอภิบาลต่อไป เพื่อให้เยาวชนได้รู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของ ชีวิตที่เรียบง่ายอันจะทำให้พบกับความสุขได้อย่างยั่งยืน มีหลักในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตน ด้วยความเรียบง่าย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา การปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวง ศรีราชา

2. เพื่อศึกษา แนวทางอภิบาลเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวง ศรีราชา

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย

3.1.1 คุณค่าพระวรสารเรื่องความเรียบง่าย ซึ่งเป็นหนึ่งในคุณค่าพระวรสาร 21 ประการของอัครสังฆมณฑลการศึกษาคาทอลิก

3.1.2 แนวทางการอภิบาลเรื่องความเรียบง่ายจาก พระคัมภีร์ จากเอกสารพระ ศาสนจักรคาทอลิก พระสมณสาส์นเตือนใจ “ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร” พระสมณ สาส์น “ขอสรรเสริญองค์ พระผู้เป็นเจ้า” พระสมณสาส์น “ความห่วงใยเรื่องสังคม” สาส์นของ สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 สำหรับวันเยาวชนโลก และสาส์นของสมเด็จพระสันตะ ปาปาฟรังซิส วันเยาวชนโลก

3.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เยาวชนคาทอลิกของวัด (Parish) สังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา จำนวน 67 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนคาทอลิกของวัด (Parish) สังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา จำนวน 59 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จากการใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608-609)

3.2.2 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ในการศึกษาแนวทางอภิบาลการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา คือ บาทหลวงเจ้าอาวาส บาทหลวงผู้ดูแลหน่วยงานเยาวชนและหัวหน้าเยาวชนแต่ละวัด รวม 15 คนได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

การปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่าย หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตตามคุณค่าพระวรสารของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกที่ชื่นชมยินดีกับความเป็นอยู่แบบ พอกิน พอใช้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ แบ่งปันเกื้อกูลกัน ยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น และไม่ทำลายธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมอันเป็นสิ่งสร้างของพระเจ้า

เยาวชนคาทอลิก หมายถึง เยาวชนที่ได้รับศีลล้างบาปเป็นคริสตชนที่มีอายุระหว่าง 14 - 18 ปี ที่อยู่ในเขตการดูแลของวัด (Parish) แขวงศรีราชา

สังฆมณฑลจันทบุรี หมายถึง หน่วยงานของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย มีหน้าที่ดูแลคริสตชนในพื้นที่ทางภาคตะวันออก ครอบคลุม 8 จังหวัด ได้แก่ นครนายก (บางส่วน) ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา (บางส่วน) ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด

แขวงศรีราชา (Sriracha Deanery) หมายถึง เขตการดูแลปกครองโบสถ์คาทอลิกเป็นส่วนย่อยของสังฆมณฑลจันทบุรี มีโบสถ์ (Parish) ดังนี้ 1) วัดพระนามเยซู ชลบุรี 2) วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน 3) วัดพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า ศรีราชา 4) วัดนักบุญนิโคลัส พัทยา 5) วัดอัสสัมชัญ พัทยา 6) วัดแม่พระลูกประคำ สัตหีบ 7) วัดนักบุญเปาโลกลับใจ ระยอง และ 8) วัดแม่พระนิจจานูเคราะห์ ระยอง และมีโบสถ์น้อย (Chapel) คือ วัดครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ โรงเรียนปัญจทรัพย์

แนวทางการอภิบาลเรื่องความเรียบง่าย หมายถึง การอบรมดูแล ส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจใน การดำเนินชีวิตที่ทำให้เยาวชนได้รับบทบาทของตนในการอยู่กับกระแสบริโภคนิยม วัตถุนิยม การใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ให้มีความเหมาะสมต่อชีวิตของตน ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันและต่อสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบข้าง โดยใช้หลักคุณค่าทางพระวรสารและคำสอนของพระศาสนจักรในการดำเนินชีวิตเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนคาทอลิก

วิธีการดำเนินการ

ประเภทของการวิจัย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology Research) โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการสร้างเครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

2. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.66-1.00 และเมื่อนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเยาวชนในสังฆมณฑลจันทบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในแขวงศรีราชา จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) = 0.939 สูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือ ไม่น้อยกว่า 0.7

3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง มาตรวจทานความครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป หาค่ามัธยเทศ (Arithmetic mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) เกณฑ์การพิจารณาระดับการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชน ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1997: 263) มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ ปรับปรุงเร่งด่วน
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ ปรับปรุง
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ พอใช้
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ ดี
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง	มีการปฏิบัติในระดับ ดีมาก

4. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเสนอต่อกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ตามประเด็นการสัมภาษณ์
5. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อจำแนกและจัดระบบข้อมูล
6. นำข้อมูลทีวิเคราะห์มาสรุปผลการศึกษาแล้ว มาเขียนรายงานผลการศึกษา

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา

กลุ่มเยาวชนมีการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่าย ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.527) โดยเยาวชนปฏิบัติตนในด้านการยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น มีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.19$, S.D. = 0.525 อยู่ในระดับดี) รองลงมาคือด้านการแบ่งปัน เกื้อกูล ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.578 อยู่ในระดับดี) ด้านความเป็นอยู่แบบพอกินพอใช้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.589 อยู่ในระดับดี) ด้านไม่ทำลายธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.736 อยู่ในระดับดี)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นอยู่แบบ พอกิน พอใช้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ เยาวชนปฏิบัติในเรื่องความพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ ไม่ลักขโมย ไม่โลภอยากได้ทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น มีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.46$, S.D. = 0.703 อยู่ในระดับดี) รองลงมาคือเรื่องยินดีเข้าร่วมพิธีมิสซาในวันอาทิตย์ มากกว่าการได้รับสิ่งของเงินทองตอบแทนจากการทำกิจกรรมหรืองานพิเศษ ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.930 อยู่ในระดับดี) และเรื่องการนำเงินส่วนหนึ่งที่ได้รับเก็บไว้เป็นเงินออม ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 1.007 อยู่ในระดับดี) และเรื่องการเห็นความสำคัญของการมีคุณธรรมจริยธรรม ประพฤติตนตามหลักคำสอนของศาสนา มากกว่าการมีทรัพย์สินสมบัติ ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.879 อยู่ในระดับดี) ส่วนเรื่องที่มีค่ามัธยฐานเลขคณิตต่ำสุด คือเรื่องการซื้อสิ่งของเครื่องใช้ เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องแต่งกาย ฯลฯ ในปริมาณที่เหมาะสมตามความจำเป็นไม่ซื้อสิ่งของเครื่องใช้ตามเพื่อนตามโฆษณา ตามแฟชั่นสมัยนิยม ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 1.118 อยู่ในระดับดี)

ด้านการแบ่งปัน เกื้อกูล เยาวชนปฏิบัติในเรื่องยินดีที่จะอาสารับใช้ ช่วยเหลือผู้อื่นทุกครั้งที่มีโอกาส มีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.739 อยู่ในระดับดี) รองลงมาคือ การไม่เบียดเบียน เอาเปรียบผู้อื่น ($\bar{x} = 4.22$, S.D. = 0.744 อยู่ในระดับดี) และการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเพื่อนในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การทำรายงานกลุ่ม การทำโครงงานต่างๆ

($\bar{x}$ = 4.17, S.D. = 0.968 อยู่ในระดับดี) ส่วนเรื่องที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดคือเรื่อง การใส่เงินถุงทาน เมื่อเข้าร่วมพิธีมิสซา ($\bar{x}$ = 3.80, S.D. = 1.030 อยู่ในระดับดี)

ด้านการยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น เยาวชนปฏิบัติในเรื่องยินดีกับตนเอง เมื่อประสบความสำเร็จ ในเรื่องต่างๆ มีค่ามัชฌิมเลขคณิตสูงสุด ($\bar{x}$ = 4.39, S.D. = 0.851 อยู่ในระดับดี) รองลงมา คือการยอมรับในสถานะความเป็นอยู่ของตนเอง ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = 0.776 อยู่ในระดับดี) และ ท่านชอบคุณพระเจ้าที่ประทานชีวิตและสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันให้แก่ท่าน ($\bar{x}$ = 4.24, S.D. = 0.916 อยู่ในระดับดี) ส่วนเรื่องที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดคือ เรื่องการสำนึกผิดและให้อภัยใน ความผิดพลาดของตน และตั้งใจว่าจะไม่ทำผิด ซ้ำอีก ($\bar{x}$ = 3.97, S.D. = 0.765 อยู่ในระดับดี)

ด้านการไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เยาวชนปฏิบัติในเรื่องลดการใช้/บริโภค ทรัพยากรให้น้อยลง ใช้อย่างประหยัด (reduce) เช่น ไม่เปิดน้ำทิ้งไว้ขณะแปรงฟัน ปิดไฟดวงที่ ไม่จำเป็น ไม่เปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทิ้งไว้ ใช้รถประจำทางแทนรถยนต์ส่วนตัว มีค่ามัชฌิมเลขคณิต สูงที่สุด ($\bar{x}$ = 3.85, S.D. = 1.031 อยู่ในระดับดี) รองลงมาคือ การใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (reuse) เช่น การนำกระดาษที่ใช้แล้ว 1 หน้า มาใช้หน้าที่เหลือ การนำขวด/แก้วเปล่ามาทำเป็น แจกัน ที่ใส่ดินสอ ($\bar{x}$ = 3.73, S.D. = 1.112 อยู่ในระดับดี) และท่านเก็บขยะที่ตกอยู่ในที่ สาธารณะไปทิ้งถึงขยะท่านชอบคุณพระเจ้าที่ประทานชีวิตและสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันให้แก่ท่าน ($\bar{x}$ = 3.59, S.D. = 0.853 อยู่ในระดับดี) และการช่วยทำนุบำรุง รักษา ทรัพยากรสมบัติ สาธารณะ เช่น ถนน แม่น้ำ ลำคลอง เช่น เก็บขยะ วัชพืช ทำความสะอาดถนนหน้าบ้าน ($\bar{x}$ = 3.59, S.D. = 0.790 อยู่ในระดับดี) ส่วนเรื่องที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิตต่ำสุดคือ เรื่องการปลูกต้นไม้ เพื่อความสวยงามและเพื่อทดแทนป่าไม้ที่สูญเสียไป ($\bar{x}$ = 3.37, S.D. = 1.015 อยู่ในระดับพอใช้)

ตอนที่ 2 แนวทางอภิปาลเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปแนวทางในการอภิปาลและส่งเสริมเรื่อง ความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา ได้ดังนี้

1. สถานะการดำเนินชีวิตของเยาวชนเรื่องความเรียบง่ายในปัจจุบัน

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า เยาวชนมีความเรียบง่าย แม้สังคมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่าง รวดเร็วเยาวชนพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับกระแสสังคมได้ดี เยาวชนมีความเข้าใจในเรื่อง การดำเนินชีวิตเรียบง่าย ดังนี้

เรื่องความเป็นอยู่แบบพอกิน พอใช้ ไม่ฟุ่มเฟือย ชาวชนใช้เงินอย่างรู้คุณค่า ฟุ่มเฟือย รู้จักใช้จ่าย รู้จักคุณค่าของเงิน การรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ โดยที่ไม่ต้องทานอาหารราคาแพงๆ การแต่งกายที่ไม่ตามค่านิยม มาจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เป็นคนเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ไม่เกินประมาณ แม้ชาวชนที่มีฐานะทางครอบครัวค่อนข้างดี ร่ำรวย แต่เขาไม่ฟุ้งเฟ้อ สิ่งของที่ใช้บางอย่างเป็นของดี มีราคาแพงแต่ไม่เปลี่ยนบ่อย การแต่งกายไม่ล้ำแฟชั่น ชาวชนรู้จักคุณค่าความจำเป็นที่ต้องใช้ ไม่ตามกระแสโลก ชาวชนหลายคนแสวงหาการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย พอเพียง ไม่ฟุ่มเฟือย ชอบธรรมชาติ

เรื่องการแบ่งปัน เกื้อกูล ชาวชนรู้จักการแบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นำเงินที่บริจาคไปให้คนยากจน คนขัดสน แบ่งปันสิ่งของเช่น เสื้อผ้า อาหาร ของใช้ เป็นต้น ชาวชนมีน้ำใจ มีความสามัคคีและเมื่อมีโอกาสช่วยเหลืองานวัด ชาวชนจะให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือเต็มที่ เสียสละเวลาเพื่อส่วนรวม เช่น ช่วยพิธีกรรม อ่านบทอ่าน จัดพิธีกรรม ซ่อมแซมรั้ว เกือบของทำความสะอาด ทำถ้าพระกุมาร ทำไข่ปัสกา เป็นต้น

เรื่องการยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น ชาวชนรู้จักแยกแยะสิ่งไหนดีสิ่งไหนไม่ดี รู้จักพิจารณาและฟังผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่กล่าวตักเตือน มีความใจกว้าง เปิดใจต่อการแนะนำชาวชนให้ความสำคัญพึ่งกันและกัน มีการเรียนรู้และยอมรับในบุคคลรอบข้าง ในเรื่องสถานะทางครอบครัวหลายคนที่มีความยากลำบากทางครอบครัวก็ยอมรับในสิ่งที่ตนมี โดยไม่อิจฉาคนอื่น

เรื่องการไม่ทำลายธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ชาวชนชาวชนได้รับการอบรมให้รักวัด ดังนั้นชาวชนจึงช่วยกันดูแล รักษาสิ่งของที่อยู่ในวัดอย่างดี รวมถึงการรักษาความสะอาด ชาวชนหลายคนโยหาธรรมชาติ เห็นคุณค่าของธรรมชาติในการสอนชีวิตให้รู้จักความเรียบง่าย

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นว่า

เรื่องความเป็นอยู่แบบพอกิน พอใช้ ไม่ฟุ่มเฟือย ชาวชนบางคนไม่ชอบความยากลำบาก ชอบแต่ความสะดวกสบายอย่างเดียว บางครั้งใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย มองไม่เห็นคุณค่าของเงิน ชาวชนบางคนเช่าหอทิ้งไว้ และไปอยู่กับเพื่อนหรือกับแฟน โดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไป ชาวชนไม่รู้จักชีวิตที่ต้องพอเพียง เรียบง่าย มีการเลียนแบบชาวต่างชาติมากขึ้น ชาวชนตามกระแสสังคมที่รุนแรง ชาวชนที่พ่อแม่แยกทางกันไม่ได้รับการอบรมอย่างเพียงพอ ก็ทำให้เกิดการทดแทนขึ้น โดยการนำสิ่งของต่างๆมาชดเชย หรือทำตัวให้ดูว่าตนมีเงินเยอะ เพื่อให้คนอื่นยอมรับ

เยาวชนที่ฟุ่มเฟือยส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน เยาวชนเหล่านี้จะมองคนที่มีมากกว่า และแสวงหาสิ่งที่เป็นราคาแพง

การแบ่งปัน เกื้อกูล มีน้อยลง เพราะเยาวชนอยู่ในโลกของปัจเจก

เรื่องความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมี ยังมีน้อย เพราะพ่อแม่ ไม่ค่อยได้สอน เยาวชนไม่ค่อยได้มีประสบการณ์ในความยากลำบาก จึงทำให้เยาวชนไม่เห็นถึงคุณค่าของสิ่งต่างๆ และสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะพ่อแม่เลี้ยงลูกตามใจ เน้นความสะดวกสบาย ทำให้เยาวชนอยากได้ อยากมีตามคนอื่น โดยที่ไม่มองในสิ่งที่ตนเองมี

2. แนวทางการส่งเสริมและแก้ปัญหาต่อการดำเนินชีวิตเรื่องความเรียบง่าย

2.1 ความเป็นอยู่แบบพอกิน พอใช้ ไม่ฟุ่มเฟือย

1) อบรมสั่งสอนให้เขาได้ใช้ชีวิตไม่ตามกระแส สอนการปรับตัวให้เข้ากับสังคมโดยไม่ต้องตามกระแสสังคม สอนให้เห็นถึงคุณค่าของสิ่งของ มากกว่าความสวยงามของสิ่งของ สอนให้รู้จักซื้อในสิ่งที่จำเป็น ไม่ซื้อของฟุ่มเฟือย ใช้ในสิ่งที่ตนมี สอนให้เยาวชนรู้จักใช้เงินให้เหมาะสมกับสถานะ ให้เหมาะกับเวลา ให้เหมาะกับสถานที่ ไม่ทำอะไรเกินตัว

2) ควรฝึกให้เยาวชนรู้จักความยากลำบาก เพื่อให้เขาได้มีประสบการณ์ให้รู้จักความยากลำบากกว่าจะได้อะไรมา

3) สอนให้รู้จักประหยัดและอดออม

4) ส่งเสริมและให้กำลังใจครอบครัวในการดูแล อบรม สั่งสอนเยาวชนในการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย

5) ทางโรงเรียนควรอบรม เรื่องความพอเพียง การใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า นอกเหนือจากสอนคำสอนและสอนการใช้ชีวิตตามคุณค่าพระวรสารโดยเฉพาะเรื่องความเรียบง่าย

6) ส่งเสริมให้เยาวชนที่ยังไม่ได้มาร่วมกลุ่ม ได้มีโอกาสได้ร่วมกลุ่มกัน ให้เขาได้พบปะกันตามวัยของเขา เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกันอันจะเป็นเกราะป้องกันในการทำสิ่งที่ไม่ดี หรือการชักจูงไปทำในสิ่งที่ไม่ดี

7) จัดกิจกรรมในรูปแบบใหม่ กิจกรรมต้องเหมาะสม เป็นสิ่งที่เขาชอบ มาร่วมแล้วเขาต้องได้อะไรกลับไป จัดประชุมในรูปแบบที่เป็นกันเอง ไม่ต้องมานั่งประชุมที่ห้องประชุมเพื่อพูดคุยหาแนวทางในการจัดกิจกรรมหรือค่ายอบรมต่างๆ ซึ่งเน้นให้เยาวชนมีประสบการณ์จริงเกี่ยวกับชีวิตที่เรียบง่าย

8) บาทหลวง ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ จะต้องพูดคุย รับฟัง เข้าใจในสิ่งที่เขาเป็น ให้ความสำคัญ รัก ความเอาใจใส่ ความเป็นกันเอง

9) ส่งเสริมโดยการชื่นชมเยาวชนในสิ่งที่เขามี ในสิ่งที่เขาเป็น ไม่ว่าเด็กจะรวยหรือจะจน เราไม่เลือกปฏิบัติ ให้ความสำคัญเท่าเทียมกับเยาวชน เมื่อเราพอใจในสิ่งที่เขาเป็น เขาจะรู้สึกพอใจในสิ่งที่เขาเป็น

10) สอนด้วยการกระทำ เช่น พาเยาวชนไปทานก๋วยเตี๋ยวข้างถนน ไม่จำเป็นต้องพาไปที่ร้านอาหารราคาแพง การแต่งกายที่มีราคาแพง ถ้าเราเป็นอย่างนี้ เยาวชนจะเห็นและทำตามเรา

2.2 การแบ่งปัน เกื้อกูล

1) ปลุกฝังเยาวชนให้รู้จักมีน้ำใจ เสียสละ แบ่งปัน บริจาคเงินและสิ่งของต่อคนยากจนหรือคนที่มีความยากลำบาก

2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนมาช่วยกิจกรรมทางวัด เช่น ช่วยพิธีกรรม อ่านบทอ่าน จัดพิธีกรรม ซ่อมซ่อม รื้อ เก็บของ ทำความสะอาด ทำถ้ำพระกุมาร ทำไข่ปัสกา เป็นต้น

3) สนับสนุนให้เยาวชนไปส่งศีลผู้ป่วย เยี่ยมเยียนผู้ป่วย เป็นการแบ่งปันความรักต่อผู้อื่น

4) ปลุกฝังให้เยาวชนรู้จักสนใจผู้อื่นที่มีความทุกข์ สอนการให้กำลังใจคนอื่น และการให้กำลังใจตนเอง

5) สอนรูปแบบการแบ่งปัน เช่น เรามีขนมเราแบ่งปันเด็กทุกคน เวลาแจกเงินเด็กแจกทุกคน และเมื่อเด็กเห็นแบบนี้ เขาจะทำตาม เมื่อเขามีขนม เขาจะแบ่งปันกับทุกคน ไม่ใช่ให้เฉพาะบางคน

2.3 การยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น

1) สอนให้เขารู้จักคุณค่าชีวิตของการเป็นมนุษย์ สอนให้รู้จักเอาใจใส่คนรอบข้าง เพื่อเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์กับผู้อื่น

2) สอนให้รู้จักรับฟังและยอมรับผู้อื่น ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง และแก้ไขให้ดีขึ้น

3) พระสงฆ์ต้องอบรมเยาวชน ฝึกให้เยาวชนมีความสุภาพถ่อมตน สำหรับเยาวชนที่เชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป สอนเรื่องความรอบคอบ วุฒิภาวะ ความเป็นผู้ใหญ่ เพื่อเขาจะได้ยอมรับในสิ่งที่ตนเป็นทั้งด้านบวกและด้านลบ

4) สอนให้มองรากเหง้าตนเอง

5) สอนความดีสากล สอนความดีของสังคม สอนมโนธรรมที่ถูกต้อง แยกแยะความดีและความชั่วที่ชัดเจน

2.4 การไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) ปลุกฝังให้รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูแล เอาใจใส่ รักษาความสะอาด ให้เป็นที่ประจักษ์ต่อคนอื่น
- 2) ปลุกฝังให้เยาวชนเห็นคุณค่าของสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงมอบให้กับเรา ซึ่งเป็นของส่วนรวม ที่ทุกคนต้องช่วยกันดูแล
- 3) จัดกิจกรรมให้เยาวชนไปเรียนรู้ประสบการณ์และไปสัมผัสกับเยาวชนในวัยเดียวกับเขา ที่ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย อยู่กับธรรมชาติ เพื่อให้ธรรมชาติและเยาวชนที่ใช้ชีวิตอยู่ได้ โดยที่ไม่ต้องมีเครื่องอำนวยความสะดวก ไม่ต้องมีเทคโนโลยี ได้สอนพวกเขาว่าแม้ไม่มีสิ่งต่างๆ เหล่านั้นเขาก็ดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้ทราบถึงการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา และแนวทางอภิบาลเรื่องความเรียบง่ายของเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี แขวงศรีราชา ที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง วัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในสังฆมณฑลจันทบุรี รวมถึงสังฆมณฑลอื่นๆ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการอภิบาลเยาวชนให้มีหลักในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนเรื่องความเรียบง่าย ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. ความเป็นอยู่แบบพอกิน พอใช้ ไม่ฟุ่มเฟือย

1.1 ครอบครัว โรงเรียน วัด ควร 1) อบรมสั่งสอนให้เขาได้ใช้ชีวิตไม่ตามกระแส สอนการปรับตัวให้เข้ากับสังคม โดยไม่ต้องตามกระแสสังคม สอนให้เห็นถึงคุณค่าของสิ่งของ มากกว่าความสวยงามของสิ่งของ สอนให้รู้จักซื้อในสิ่งที่จำเป็น ไม่ซื้อของฟุ่มเฟือย ใช้ในสิ่งที่ตนมี 2) สอนให้เยาวชนรู้จักใช้เงินให้เหมาะสมกับสถานะ ให้เหมาะสมกับเวลา ให้เหมาะสมกับสถานที่ ไม่ทำอะไรเกินตัว และฝึกให้เยาวชนรู้จักความยากลำบาก เพื่อให้เขาได้มีประสบการณ์รู้จักความยากลำบากกว่าจะได้อะไรมาและสอนให้รู้จักประหยัด อดออม 3) ส่งเสริมโดยการชื่นชมเยาวชนในสิ่งที่เขาทำ ในสิ่งที่เขาเป็น ไม่ว่าเด็กจะรวยหรือจะจน เราไม่เลือกปฏิบัติ ให้ความเท่าเทียมกับเยาวชน เมื่อเราพอใจในสิ่งที่เขาเป็น เขาจะรู้สึกพอใจในสิ่งที่เขาเป็น

1.2 บาทหลวงควรส่งเสริมและให้กำลังใจครอบครัวในการดูแล อบรม สั่งสอนเยาวชนในการใช้ชีวิตที่เรียบง่าย

1.3 โรงเรียนควรอบรมเรื่องความพอเพียง การใช้ชีวิตอย่างรู้คุณค่า นอกเหนือจากสอนคำสอนและสอนการใช้ชีวิตตามคุณค่าพระวรสารโดยเฉพาะเรื่องความเรียบง่าย

1.4 วัดควรส่งเสริมให้เยาวชนที่ยังไม่ได้มาร่วมกลุ่ม ได้มีโอกาสได้ร่วมกลุ่มกัน ให้เขาได้พบปะกันตามวัยของเขา เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกันอันจะเป็นเกราะป้องกันในการทำสิ่งที่ไม่ดี หรือการชักจูงไปทำในสิ่งที่ไม่ดี

1.5 โรงเรียน วัด ควร 1) จัดกิจกรรมในรูปแบบใหม่ กิจกรรมต้องเหมาะสม เป็นสิ่งที่เขาชอบ มาร่วมแล้วเขาต้องได้อะไรกลับไป เช่น จัดประชุมในรูปแบบที่เป็นกันเอง ไม่ต้องมานั่งประชุมที่ห้องประชุม เพื่อพูดคุยหาแนวทางในการจัดกิจกรรมหรือค่ายอบรมต่างๆ ซึ่งเน้นให้เยาวชนมีประสบการณ์จริงเกี่ยวกับชีวิตที่เรียบง่าย 2) ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับรัฐ รวมทั้งองค์กรทางศาสนาอื่นๆ ในการปลูกฝังเยาวชนให้ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย อีกทั้งให้บรรดาผู้ใหญ่ได้เป็นแบบอย่างสำหรับเยาวชนในเรื่องความเรียบง่ายด้วย

1.6 บาทหลวง ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ที่ดูแลเยาวชน 1) ต้องพูดคุย รับฟัง เข้าใจในสิ่งที่เขาเป็น ให้ความรักความเอาใจใส่ ความเป็นกันเอง 2) สอนด้วยการกระทำ เช่น พาเยาวชนไปทานก๋วยเตี๋ยวข้างถนน ไม่จำเป็นต้องพาไปที่ร้านอาหารราคาแพง การแต่งกายที่มีราคาแพง ถ้าเราเป็นอย่างไร เยาวชนจะเห็นและทำตามเรา

2. การแบ่งปัน เกื้อกูล

2.1 ครอบครัว โรงเรียน วัด ควร 1) ปลูกฝังเยาวชนให้รู้จักมีน้ำใจ เสียสละ แบ่งปัน บริจาคเงินและสิ่งของต่อคนยากจนหรือคนที่มีความยากลำบาก 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนมาช่วยกิจกรรมทางวัด เช่น ช่วยพิธีกรรม อ่านบทอ่าน จัดพิธีกรรม ซ่อมแซม รื้อเก็บของทำความสะอาด ทำถ้าพระกุมารทำไข่ปีศา 3) สนับสนุนให้เยาวชนไปส่งศีลผู้ป่วย เยี่ยมเยียนผู้ป่วย เป็นการแบ่งปันความรักต่อผู้อื่น 4) ปลูกฝังให้เยาวชนรู้จักสนใจผู้อื่นที่มีความทุกข์ สอนการให้กำลังใจคนอื่น และการให้กำลังใจตนเอง 5) สอนรูปแบบการแบ่งปัน เช่น เรามีขนมเราแบ่งปันเด็กทุกคน เวลาแจกเงินเด็กแจกทุกคน และเมื่อเด็กเห็นแบบนี้ เขาจะทำตาม เมื่อเขามีขนมเขาจะแบ่งปันกับทุกคน ไม่ใช่ให้เฉพาะบางคน

3. การยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น

3.1 ครอบครัว โรงเรียน วัด ควร 1) สอนให้เขารู้จักคุณค่าชีวิตของการเป็นมนุษย์ สอนให้รู้จักเอาใจใส่คนรอบข้าง เพื่อเป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์กับผู้อื่น 2) สอนให้รู้จักรับฟังและยอมรับผู้อื่น ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง และแก้ไขให้ดีขึ้น 3) สอนให้มองรากเหง้าตนเอง 4) สอนความดีสากล สอนความดีของสังคม สอนมโนธรรมที่ถูกต้อง แยกแยะความดีและความชั่วที่ชัดเจน

3.2 พระสงฆ์ต้องอบรมเยาวชน ควรฝึกให้เยาวชนมีความสุภาพถ่อมตน สำหรับเยาวชนที่เชื่อมั่นในตนเองมากเกินไป สอนเรื่องความรอบคอบ วุฒิภาวะ ความเป็นผู้ใหญ่เพื่อเขาจะได้ยอมรับในสิ่งที่ตนเป็นทั้งด้านบวกและด้านลบ

4. การไม่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 ครอบครัว โรงเรียน วัด ควร 1) ปลุกฝังให้รักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดูแลเอาใจใส่ รักษาความสะอาด ให้เป็นที่ประจักษ์ต่อคนอื่น เห็นคุณค่าของสิ่งสร้างที่พระเจ้าทรงมอบให้กับเรา ซึ่งเป็นของส่วนรวมที่ทุกคนต้องช่วยกันดูแล

4.2 ทางวัดหรือหน่วยงานเยาวชน ควรจัดกิจกรรมให้เยาวชนไปเรียนรู้ประสบการณ์และไปสัมผัสกับเยาวชนในวัยเดียวกับเขาที่ใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ อยู่กับธรรมชาติ เพื่อให้ธรรมชาติและเยาวชนที่ใช้ชีวิตอยู่ได้โดยที่ไม่ต้องมีเครื่องอำนวยความสะดวก ไม่ต้องมีเทคโนโลยี ได้สอนพวกเขาว่าแม้ไม่มี สิ่งต่างๆ เหล่านั้นเขาก็ดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพการดำเนินชีวิตของเยาวชนเรื่องความเรียบง่ายในแขนงอื่นๆ ของสังฆมณฑลจันทบุรี เพื่อให้ทราบถึงภาพรวมของสังฆมณฑลจันทบุรี

2. ควรศึกษาประสิทธิผลการนำแนวทางการอภิบาลเยาวชนเรื่องความเรียบง่ายในแต่ละแขนงการปกครองของสังฆมณฑลจันทบุรี

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์. (2549). **พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาเดิม ปัญจบรรพ.** คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์.
- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์. (2549). **พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 2.** คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์.
- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนา. (2551). **สารมหาพรตของสมเด็จพระสันตะปาปา เบเนดิกต์ที่ 16.** คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนา.
- คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนา. (2557). **สาส์นมหาพรต ของสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส.** คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนา.
- คณะกรรมการเยาวชนคาทอลิก. (2530). **สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2.** คณะกรรมการเยาวชนคาทอลิก.
- คณะกรรมการเยาวชนคาทอลิก. (2557). **สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส.** คณะกรรมการเยาวชนคาทอลิก.
- คณะกรรมการส่งเสริมและติดตามผลการดำเนินงานตามแผนอภิบาลฯ. (2556). **แผนอภิบาล สังฆมณฑล จันทบุรี ค.ศ. 2011-2015.** คณะกรรมการบริหารสังฆมณฑลจันทบุรี.
- เบเนดิกต์ ที่ 16, สมเด็จพระสันตะปาปา. (2559, 12 กันยายน). **สาส์นสำหรับวันเยาวชนโลก ครั้งที่ 28.** <https://www.Catholic.or.th>.
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์. (2550). **เศรษฐกิจพอเพียงหมายถึงอะไร.** สถาบันไทยพัฒนา.
- ฟรังซิส, สมเด็จพระสันตะปาปา. (2557). **พระสมณสาส์นเตือนใจ ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร.** สื่อมวลชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย.
- ฟรังซิส, สมเด็จพระสันตะปาปา. (2558). **พระสมณสาส์น ขอสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า.** สื่อมวลชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย.
- โยฮัน ปอลที่ 2, สมเด็จพระสันตะปาปา. (2533). **พระสมณสาส์นพระพันธกิจขององค์พระผู้ไถ่.** วิทยาลัยแสงธรรม.
- โยฮัน ปอลที่ 2, สมเด็จพระสันตะปาปา. (2534). **พระสมณสาส์นการเฉลิมฉลองปีที่หนึ่งร้อย (Centesimus Annus) พิมพ์ครั้งที่ 2.** สภาคาทอลิกแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.

- ยอห์น ปอลที่ 2, สมเด็จพระสันตะปาปา. (2541). **พระสมณสาส์นวันของพระเจ้า. (Dies Domini)** แปลโดย ยอด พิมพิสาร, มุขนายก. แผนกคำสอนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ.
- สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (2543). **ทิศทางงานอภิบาลคริสตศักราช 2000 พิมพ์ครั้งที่ 2. สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย.**
- สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย. (258). **กฤษฎีกาสมัชชาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิกแห่งประเทศไทย. สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย.**
- Best, John W. (1997). **Research in Education. 2nd ed.** Prentice Hall Inc.
- Cronbach, Lee J. (1996). **Essentials of Psychological Testing. 4th ed.** John Wley and Sons.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities.** Educational and Psychological Measurement, 30(3), 307-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Likert, Rensis. (1967). **The Human Organization: Its Management and Values.** McGraw – Hill.